

РЕШЕНИЕ

№ 2588

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2184** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма],[ЕИК], чрез адв. К. срещу Решение №20285009 от 30.12.2020 г., на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 121-ви състав по НАХД № 9031/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №36/2020 от 11.06.2020г., издадено от С.Д. Директор на ТД Ю. което на основание чл. 234 ал. 2 т. 1 от Закона за митниците (ЗМ) за нарушение по чл. 234 ал. 1 т. 1 ЗМ, му е наложена имуществена санкция в размер на 1 999,40 лв. представляваща минималния размер на предвидената за това нарушение санкция, а именно 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания за стоките, предмет на извършеното нарушение.

В касационната жалба за развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.1 и т. 2 от НПК. Релевира се довод за необоснованост на оспореното решение. Касаторът твърди, че изложените в НП факти не могат да осъществят състав на митническа измама по чл. 234, ал.1, т.1 от ЗМ, за

което излага подробни съображения. На следващо място се сочи противоречие на санкционната норма на чл. 234, ал.2, т.1 от ЗМ със Закона за нормативните актове и Указ №883. Изтъква се противоречие на предвидената санкция с правото на ЕС. Счита за неправилни изводите на въззивния съд относно спазването на 3-месечния срок за съставянето на АУАН от откриване на нарушителя – според касатора нарушителят е бил известен на актосъставителя на 12.07.2019г., а не на 17.10.2020г. Моли за отмяна на решението на въззивния съд и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. К., който поддържа касационната жалба. Претендира направените по делото разноси.

Ответникът ТД Югозападна, Агенция „Митници“ се представлява от юрк. Я., който счита касационната жалба за неоснователна, а оспореното решение за правилно. Представителят на СГП дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено следното: На основание Заповед №ЗТД-5800-284/32-116518/17.04.2019г. на директора на Териториална дирекция Югозападна, изменена със заповед № ЗТД-5800-350/32- 152588/27.05.2019 г., е извършена проверка на митнически декларации с титуляр [фирма] за периода от м. февруари 2017 до м. май 2018 г. Проверката е била иницирана с писмо, рег. индекс №32- 30299/29.01.2019 г. на Главна Дирекция М. на Агенция „Митници”.

На 17.10.2019г. от проверяващия екип е издаден Доклад № ВG005800/1/3/32-299323, обективиращ резултатите от извършената проверка. Съгласно констатациите направени в т.3 „Констатации от проверката“, т. 3.1. „Свързани с определяне на нов размер на държавните вземания“, т. 3.1.1. „Извършени контролни действия „ , 3.1.1.1. „Проверка на тарифно класиране“, за митническите декларации с № № 17BG005808H0017278 от 22.02.2017г.; 17BG005808H0019804 от 28.02.2017г. 17BG005808H0058777 от 01.06.2017г.; 8BG005808H0022084 от 20.02.2018г.; 18BG005808H004832 от 20.04.2018г.; 18BG005808H0065186 от 23.05.2018г., с описание в клетка №31 „Градински сенници“, марка Т. Н., различни размери и с деклариран тарифен код по Т. [ЕГН] със ставка на митото 4,7 %, проверяващият екип е установил неправилно тарифно класиране на стоките. При проверката, след извършен анализ на данните, представени от проверяваното дружество и наличните в митническата администрация документи за съответния период, като било е установено:

На 19.04.2018г. в митническо бюро С. - Изток - ВG005808 е подадена за митническо оформяне МД с М. 18BG005808H0048324, за поставяне на стоки под митнически режим „едновременно допускане за свободно обръщение и вътрешно

потребление на стоки, които не са предмет на доставка, освободена от ДДС“ с получател [фирма] и изпращач на стоката, деклариран в клетка № 2 „Изпращач/Износител“ „МЕТРО С. И.“, Каулоон, Китай. С МД е декларирана една стока, с описание в кл. 31: „Сенници“ различни размери; марка Т. Н.; А. № 213863 - 125 бр. размери 4 x 2,5 м.; А. № 113863 - 65 бр. размери 3 x 2 м.; Материал - стомана, алуминий и полиестер; (2-Т. 2913679, РС-190); с бруто тегло 4550 кг. В кл. 33 „Тарифен код“ е вписан код по Т. [ЕГН] с текстово описание: „Чадъри и слънчобрани (включително чадърите бастуни, плажните чадъри, градинските чадъри и подобни артикули); - Други; Покрити с тъкани от текстилни материали“, на който съответства мито в размер на 4,7 %. Деклариран са и следните разходи: транспорт - 2308,54 лв., застраховка - 199,10 лв. и други разходи - 2621,34 лв. Към МД са приложени търговски фактури №№18-008.417/01/09.03.2018г. и 18-001.418/01/09.03.2018г. на обща стойност 10387,70 евро с легова равностойност в размер на 20 316,58 лв. Фактическите действия по декларирането са извършени от служител на пряк представител на дружеството-жалбоподател.

Проверяващият екип е изискал от сектор „Елементи за облагане, забрани и ограничения“, отдел „Митническа дейност“ към Териториална дирекция Югозападна становище за определяне на тарифно класиране на декларираните стоки в кл. 31 - „Градински сенници“, марка Т. Н., различни размери.

Съгласно изразеното становище в Служебна бележка с рег. №32-204448/12.07.2019 г., което се основава на предоставените от дружеството документи и снимков материал се констатира, че стоката представлява тента, която се монтира на стената на сграда. Прилагайки разпоредбите на правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките и Общите разпоредби, Общи правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура и според установената европейска практика, коректният код по Т. за внасяната стока е [ЕГН] с текстово описание: „Покривала и външни щори; палатки; платна за лодки, сърфове или сухопътни ветроходи; артикули за къмпинг; - Покривала и външни щори; - От синтетични влакна“ със ставка на митото 12%.

Некоректното тарифно класиране в МД № 18BG005808H0048324/19.04.2018 г. на стока „Сенници“ различни размери; марка Т. Н.; А. № 213863 - 125 бр. размери 4 x 2,5 м.; А. № 113863 - 65 бр. размери 3 x 2 м.; Материал - стомана, алуминий и полиестер; (2-Т. 2913679, РС-190) с код по Т. [ЕГН], на който съответства мито в размер на 4,7 % по Митническата тарифа на ЕС, вместо в коректния код по Т. [ЕГН], на който съответства мито в размер на 12 % по Митническата тарифа на ЕС е довело до избягване на частично заплащане на мито и частично заплащане на ДДС - общо в размер на 1 999,40 лв. от които мито в размер на 1 666,17 лв. и ДДС в размер на 333,23 лв. събирани от митническите органи, което съставлява митническа измама по чл. 234 ал 1 т. 1 от Закона за митниците.

Във връзка с констатираното нарушение, представляващо неправилно тарифно класиране, с писмо с изх. №32-15168/15.01.2020 г. е отправена покана към управителите на [фирма] или техен упълномощен представител за явяване в ТД Югозападна на дата 17.01.2020 г. в 15:00 часа за даване на обяснения по случая и съставяне на АУАН, като писмото е получено надлежно, но представител на дружеството не се явил.

Контролните органи са приели, че е налице нарушение по чл. 234 ал.1 т. 1 ЗМ и свидетелят М. Х. М. на длъжност „ст.инспектор“ в ТД Югозападна, Агенция Митници

съставил АУАН №25/17.01.2020 г. при условията на чл. 40 ал. 2 ЗАНН. АУАН е връчен на П. Й. Д., упълномощен представител на дружеството. Не са представени възражения в срока по чл.44 ал.1 ЗАНН.

Наказващият орган възприел изцяло установената от контролните органи фактическа обстановка и издал атакуваното НП, като установил и коригирал технически грешки в акта при изписването на имената на изпращач/износител, и количество стоки.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП не са допускани съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи, в рамките на тяхната компетенция и съдържат реквизитите, изискуеми по ЗАНН. Съдът е приел, че посоченото в НП нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя.

Решението е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.

В решението е обективизирана дейността му по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени въз основа на тях.

Настоящата съдебна инстанция счита за неоснователни оплакванията на касатора, че при съставяне на АУАН не са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаване на атакуваното НП – тези на чл. 57 ЗАНН. В конкретния случай, както в АУАН, така и в НП, се съдържа точно и ясно описание на нарушението, същото е описано както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Тези обстоятелства са напълно достатъчни за нарушителя да организира адекватно и да упражни правото си на защита, което е и сторено от него.

Несъстоятелни са и доводите за нарушение на чл. 34, ал.1 от ЗАНН. Касационната инстанция в настоящия си състав не споделя и тезата на касатора, че АУАН е съставен след изтичане на 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Видно е, че е извършена проверка – последващ контрол, по реда на чл. 48 от Регламент №952/2013г., назначена със Заповед №ЗТД-5800-284/32-116518/17.04.2019г. на директора на Териториална дирекция Югозападна, изменена със Заповед №ЗТД-5800-350/32-152588/27.05.2019г. Докладът с констатациите е съставен на 17.10.2019 г. и в 3-месечен срок от тази дата е съставен АУАН – на 17.01.2020г. В хипотезата на последваща проверка по чл. 48 от Регламента не може да се приеме, че сроковете текат от датата на подаване на МД за оформяне – в случая от 12.07.2019г. Ако се приеме тази теза, то институтът на чл. 48 е неприложим, каквато определено не е целта на регламента.

Не се споделя изложеното в касационната жалба относно липсата на извършено нарушение по чл.234, ал.1, т.1 ЗМ от страна на [фирма], тъй като представителят на дружеството не бил наясно с обстоятелствата относно тарифното класиране на стоката. Административнонаказателната отговорност на касатора по чл.234, ал.2, т.1 от ЗМ, реализирана с НП, е обективна и безвиновна – за възникването и/или за ангажирането ѝ е без значение самоличността на физическото лице, попълнило митническата декларация, длъжностното му качество, характера на правоотношението му с дружеството и/или проявената от него вина.

Съгласно чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ митническа измама е избягването или опитът да бъде избегнато пълно или частично заплащане или обезпечаване на митата или на

другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи.

От доказателствата по делото безспорно е установено, че [фирма] е декларирано в посочената МД18BG005808H0048324/19.04.2018г. пред митническите органи стока „Сенници“ различни размери; марка Т. Н.; А. № 213863 - 125 бр. размери 4 x 2,5 м.; А. № 113863 - 65 бр. размери 3 x 2 м.; Материал - стомана, алуминий и полиестер; (2-Т. 2913679, РС-190) с код по Т. [ЕГН], на който съответства мито в размер на 4,7 % по Митническата тарифа на ЕС, вместо в коректния код по Т. [ЕГН], на който съответства мито в размер на 12 % по Митническата тарифа на ЕС.

В резултат на некоректното деклариране дружеството е избегнало частично заплащане на мито и частично заплащане на ДДС - общо в размер на 1 999,40 лв. от които мито в размер на 1 666,17 лв. и ДДС в размер на 333,23 лв. събирани от митническите органи, което, както правилно е прието от АНО и СРС, съставлява митническа измама по чл. 234 ал 1 т. 1 от Закона за митниците, като санкцията е определена правилно в съответствие с разпоредбата на чл. 234, ал. 2 от ЗМ.

Разпоредбата на чл. 234, ал. 2, т. 1 от ЗМ предвижда имуществена санкция за юридически лица. Не е налице нарушение на чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, доколкото почти всички специални закони, съдържащи административнонаказателни разпоредби, предвиждат отговорност, както за прекия извършител, така и за юридическото лице. Такава е предвидена и в чл. 234, ал. 2 от ЗМ. Несъстоятелни са наведените доводи от касатора за прекомерност на наказанието по отношение на така установеното нарушение.

Настоящият състав на АССГ счита, че процесното нарушение не може да се определи като такова с ниска степен на обществена опасност. Неправомерното поведение на дружеството - ответник е неизпълнение на задължение към държавата, поради което и не са налице предпоставки за прилагане на института на маловажност по чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от всички нарушения от този вид.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира, че при постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон или на съдопроизводствените правила, поради което е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1,

изр.2 ЗАНН Административен съд София-град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20285009 от 30.12.2020г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав по НАХД № 9031/2020 г.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници“ разноси за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.